

Arrest

nr. 66 337 van 8 september 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 21 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. SPINN, die loco advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van de Russische Federatie van Ingoesjetische origine. U huwde op 17 april 2009 met S-G. T. {...}, (O.V. xxxxxxx), met wie u al sinds 1997 traditioneel getrouwd was. U woonde samen met uw gezin in Malgobek, Ingoesjetië. Sinds de jaren 1990 is uw man politiek actief in Ingoesjetië. U weet echter niet goed wat de activiteiten van uw man precies inhielden. In 1999 werd hij toegetakeld op een betoging en moest hij worden opgenomen in het ziekenhuis. In 2002 werd uw man opnieuw aangepakt door de politie naar aanleiding van een betoging. In 2008 werd S. Y. {...}, een vriend van uw man, vermoord. Naast zijn politieke activiteiten hielp uw man ook mensen wiens familieleden ontvoerd of verdwenen waren. In de zomer van 2008 ontplotte een klein springtuig in de buurt van uw huis. In mei 2009 kreeg u dreigtelefoons. Een man vertelde u dat u uw man moest vertellen om zijn activiteiten stop te zetten. Er werden bedreigingen geuit ten aanzien van uw gezin. In de nacht van 5 op

6 juli 2009 gebeurde er een ontploffing vlakbij jullie huis. U en uw man besloten daarop te vertrekken uit Ingoesjetië. U verliet Ingoesjetië samen met uw man en kinderen op 28 juli 2009. U reisde met de auto van een smokkelaar naar Kiev, waar u op 29 juli 2009 aankwam. Op 30 juli 2009 vertrok u met de auto van een andere smokkelaar naar België. U kwam aan in België op 31 juli 2009 en vroeg dezelfde dag asiel aan.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot, S-G. T. {...}, (O.V. xxxxxxx). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal beslist tot weigering van de toekenning van de vluchtelingenstatus of de status van subsidiaire bescherming omwille van het ongeloofwaardige karakter van het asielrelaas. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Voor de uitvoerige motivering van deze beslissing wordt verwezen naar de beslissing van uw echtgenoot. Uw Russisch binnenlands paspoort, uw huwelijksakte en de geboorteaktes van uw kinderen attesteren de identiteit van u en uw gezinsleden, die in deze beslissing niet betwist wordt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het administratief dossier en het verzoekschrift blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan de asielaanvraag van haar echtgenoot, S-G.T. {...}, wiens zaak bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is gekend onder het nr. 70 949. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoekster zich in haar verzoekschrift beperkt tot dezelfde middelen als deze opgeworpen door haar echtgenoot tegen de in zijn hoofde genomen beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 66 336 van 8 september 2011 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd aan S-G.T. {...}. Het arrest genomen in hoofde van verzoeksters echtgenoot luidt als volgt:

“2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

2.2. Vooreerst wijst de Raad erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Uit lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker zich hoofdzakelijk beperkt tot een herhalen van zijn asielmotieven. Verzoeker laat na de motivering van de bestreden beslissing met enig concreet element te weerleggen. De Raad wijst erop dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278).

Uit de omstandige motieven van de bestreden beslissing, dewelke steun vinden in het administratief dossier, blijkt dat verzoeker zijn beweerde profiel als mensenrechtenactivist niet aannemelijk heeft gemaakt en dit in het bijzonder gelet op de ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen omtrent zijn betrokkenheid in de zaak rond de moord op de broers G. {...} en daar hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij omwille van zijn beweerde politieke activiteiten actueel vervolging zou moeten vrezen in Ingoesjetië nu zijn beweerde activiteiten gericht waren tegen het beleid van de vorige president en nu ingevolge de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, kan aangenomen worden dat mensen met verzoekers profiel onder het huidige regime niet gevisieerd worden. Zoals hoger reeds gesteld komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan het herhalen van zijn asielmotieven, zonder enige poging te ondernemen om voorgaande motieven van de bestreden beslissing op concrete wijze te weerleggen. Deze motivering wordt dan ook als vaststaand beschouwd. Voorts stelt de Raad vast dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing inzake het ongeloofwaardig bevinden van de beweringen van verzoeker dat hij gevisieerd wordt door de FSB en de vaststelling dat hij nauwelijks stappen ondernomen heeft om zijn vervolging aan te klagen wat niet strookt met het zichzelf aangemeten profiel van politiek dissident en mensenrechtenactivist alsook de ongeloofwaardigheid inzake zijn reisroute en de vaststelling dat de door hem voorgelegde documenten geen afbreuk kunnen doen aan de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, ongemoeid laat zodat deze eveneens als vaststaand worden beschouwd.

2.4. Verzoeker betwist het motief waar gesteld wordt dat het niet geloofwaardig is dat hij omwille van zijn politieke activiteiten een actuele en gegronde vrees heeft om vervolgd te worden. Verzoeker herhaalt dat hij een kritische vraag heeft gesteld aan de nieuwe president YEVKUROV, waardoor hij werd meegenomen naar het politiekantoor van Malgobek. Verzoeker laat ook gelden dat hem niet en laste kan worden gelegd dat de manier van handelen van de nieuwe president YEVKUROV niet overeenstemt met het publieke imago dat deze zichzelf aanmeet.

Waar verzoeker weerom zijn verklaringen herhaalt, wijst de Raad op zijn bespreking dienaangaande onder punt 2.3. Waar verzoeker stelt dat het publieke imago van de huidige president niet overeenstemt met de werkelijkheid, dient vastgesteld dat verzoeker zich beperkt tot een loutere bewering die niet ondersteund wordt door enig concreet gegeven waaruit dit kan blijken. Dergelijke blote beweringen kunnen geen afbreuk doen aan de uitvoerige objectieve informatie waarop het Commissariaat-generaal zich steunt en dewelke is toegevoegd aan het administratief dossier (zie stuk 22, map landeninformatie) en waaruit blijkt dat Yevkurov actief samenwerkt met organisaties die mensenrechtenschendingen in Ingoesjetië aanklagen en dat hij openheid op dit vlak aanmoedigt. De Raad treedt de vaststelling van de verwerende partij bij dat het loutere gegeven dat verzoeker zou vervolgd worden enkel omwille van een kritische vraagstelling aan de huidige president ongeloofwaardig is.

2.5. In fine van het verzoekschrift vraagt verzoeker hem, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. De Raad wijst verzoeker er op dat, zoals reeds werd vastgesteld, zijn asielrelaas ongeloofwaardig is. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet. De subsidiaire beschermingsstatus kan evenwel worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas en dit met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ook voor subsidiaire bescherming rust de bewijslast op verzoeker. De Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp tot wijziging van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: "Indien subsidiaire bescherming wordt toegekend, moeten de verzoekers echter aantonen dat hun leven of hun persoon ernstig worden bedreigd omwille van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands conflict. Ook wanneer de gronden voor deze vrees niet specifiek zijn voor het individu, moet iedere verzoeker aantonen dat hij geconfronteerd wordt met een situatie waarin de vrees voor zijn persoon of zijn leven aantoonbaar is" (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van Toelichting,

Parl. St. Kamer, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p. 86-87). Zelfs zonder noodzaak van het bewijs van een "individuele" dreiging volstaat het niet louter naar een algemene toestand te verwijzen en dient verzoeker enig verband met zijn concrete toestand aan te tonen (RvS 24 november 2006, nr. 165.109). Verzoeker blijft evenwel in gebreke dit te doen. De Raad herneemt bijgevolg de pertinente en draagkrachtige motivering van de bestreden beslissing inzake de subsidiaire beschermingsstatus, waar deze stelt: "Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen rebellen en autoriteiten in Ingoesjetië, afgezien van sporadische grootschalige acties door de rebellen, bovenal wordt gekenmerkt door kleinschalige, doelgerichte aanvallen of gewelddadige incidenten door toedoen van de rebellen, alsook door de uitgebreide zoekacties en gerichte arrestaties waarmee de autoriteiten van antwoord dienen. De meeste acties zijn zoals gezegd gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, en dienen daardoor vooreerst in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet beoordeeld te worden. Daarnaast kan uit de informatie die voorhanden is, worden afgeleid dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Ondanks een toename van het aantal incidenten, valt immers slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers door willekeurig geweld doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, gelimiteerd is. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Ingoesjetië actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Ingoesjetië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet."

2.6. De Raad is van oordeel dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven, die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden."

2.2. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht september tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter,

mevr. E. VAN AGTMAAL,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. VAN AGTMAAL

S. DE MUYLDER